

Trist

med Sveriges amatörgeologers riksförbund. Det finnes ikke mer. Om hvordan det gikk til beretter Lennart Thorin om på side 34. Vi får håpe at det finnes motivasjon og pågangsmot ute i de mange godt drevne lokalforeningene hos broderfolket til å ta fatt på nytt. Vi ville bli veldig forbauset om nå ikke noen tar ansvar. Det har kanskje allerede skjedd?

Gledelig

at NAGS, vår majoritetseier, har et vellykket landsmøte med perspektiv på fremtiden, og et godt arrangert sommersteintreff, bak seg. Landsmøtet hadde flere viktige temaer på dagsorden (se ref.) som lover godt, og allerede fredagskvelden på Eidfoss sto det klart at det blir steintreff der til neste år også.

Bekymringsfullt I

Fra vårt utsiktssted ser vi at medlemtallet i NAGS går nedover, ikke dramatisk, men jamt, de siste årene. Det viser seg at det er de store foreningene, de med godt over 100 medlemmer som går kraftig tilbake. Noen av de store har mistet inntil halvparten av medlemmene i løpet av de siste 4-5 årene. Samtidig er det slik at de mindre, godt lokalt forankrede foreningene, holder stillingen godt, og at flere av dem faktisk øker medlemstallet. Hva skjer, - noe å se nærmere på for NAGSlandsstyret?

Bekymringsfullt II

Vi minner om konklusjonen både fra siste NAGSlands-møte og fra generalforsamlingen i Magasinet STEIN AS: Intet NAGS - intet STEIN, intet STEIN - intet NAGS, og slik er det selvsagt, nesten banalt. Så skulle man kanskje tro at disse repulsive styrende organer lot dette mantra synke inn, og derifra utledet aktiv handling. Men det skjer sant å si svært lite. Så derfor er vi forseint ute igjen med nr.3/01. Det er selvsagt ingen katastrofe, men slik blir det når undertegnede som er/var innstilt på å lage steinblad får fingrene fulle og hodet tettet igjen med helt andre ting/heftelser: Regnskap, revisjon, distribusjon, selvangivelse, Brønnøysund, purringer (de vi får og de vi deler ut), lagerhold, mm, etc, osv, og slikt. På bakgrunn av denne arbeidssituasjonen har jeg derfor meddelt styret at jeg ikke vil fortsette. Skal "ghw" fortsette så blir det med å lage blad og bare det. Med andre ord; de må finne en annen til å ta alt, eller de finner andre til å ta resten, det vil si det som "stjeler" mer en halvparten av tida, - papir-fiklet!

Meningsfullt - i blokkmarka

Inne på skauen der jeg bor, er det spennende. Det er så mye steiner der, løse steiner, tunge steiner, store blokker på mange kubikkmeter. Et sted heter det Kampehaugen (kampesteiner = kjempenes steiner). Det er ikke slike som har kommet hit med isen, nei de har løsnet fra syenittunderlaget og trillet litt nedover og bortover. Og nå ligger de strødd overalt i tusentall. Har jeg noen stunder til slikt så blir det gjerne noen småturer blant blokkene. Jeg har jeg gjerne en trepinne i handa som jeg bruker til å pirke i steinene med for de har ofte åpninger som stundom rommer fine grup-

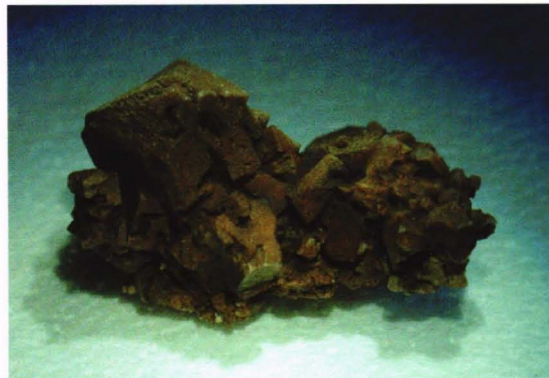

per med røykkvarts- pyroksen- og feltspatkrystaller samt

mye smånsusk av ulikt kaliber og kvalitet. Dette er utrolig spennende og det ser sikkert ganske sprøtt ut. Men det er noe med formen på dette materialet og det å kunne gløtte helt tilbake til permida, tenk

ca 250 millioner år, - ved hjelp av meg selv og en nåtidig trepinne. Noen ganger blir det litt kronglete slik bilde serien viser: Åpningen på drusa er for trang så feltspatgruppa fikk jeg ikke ut. Det måtte et lite knakk til så fikk jeg den ut, - og bak lå røykkvartsgruppa, fin ikke sant, helt klare små titanittx var det også på stuffene fra denne drusa. Men den største sitter fast i sjølve steinen, så

Grønland) Hjelp,- bankran!
 Hm, - kanskje jeg skal be om en annonse fra den statseide banken? Ellers så kan STEIN nå få syndenes forlatelse, - fra Brønnøysundregistrene, men det koster 2000 kroner (bot). Vår forbytelse; vi var 14 dager for seint ute med referat fra generalforsamlingen. Det er da vi blir ydmyke og tenker og konkluderer; STEINredaktør: - En dårskap, eller blir sinte, og henter opp en parole, en riktig anarkistisk en: "Lydigheit er selvmord" eller en revolusjonær en, som; "knus klassestaten", siden vi er så fattige så er vel det greit, ikke får vi noen form for statsstøtte heller. Vi kjenner ikke noen som kjenner noen, så det blir vel fortsatt vanskelig. - Men hva er dette, hvor ble det gode steinknakkerhumøret av. Det finnes da andre som strever verre her ute i blokkmarka, som den forpinte vesle furua som vokser, om enn sakte, midt oppe på ei 500tonns nordmarkittblokk. Fuktighet og næring får den bare fra ei humusfylt tom(?) druse. Den kan være ganske gammel og har årsskudd bare på et par millimeter. Den skal få stå ifred for meg, selvom jeg ser røykkvartsen på sida. Tyttebæra bortigjenom skal og få stå, ihvertfall ei uke til, - jo, det er fint å leve. Og etter en tur i blokkmarka så er det veldig godt med et seinseptemberbad, - ihvertfall når man kommer opp av det kalde vannet og kjenner at sola fremdeles varmer syenitten og meg, men varmere var det her i perm - god høst!

den får stå inntil videre, kanskje den løser til vinteren, så kan jeg plukke den ut til våren? Vi får se. Og så er det da, at mens jeg går der i blokkmarka så får jeg alltid så mange gode og trivelige tanker. (Det krever ikke allverden av konsentrasjon for å oppdage et hull eller en lovende sprekk i steinblokkene må vite.) Det kan være gode minner som de jeg har omkring den gode fødselsdagen jeg hadde hos "Bergkrystallen" i våres, med god og riktig kake og med rike gaver attåt, ja det var trivelig. Han kom til sine egne, - og de kjente han, kunne en vel si. Også hender det at det kommer en, ja opptil flere gode ideer trillende ut av tankedrusa i samme stund som krystallene triller ut av hin. Etter ei stund slik i blokkmarka kan og så savnet etter folk dukke opp og det skal visssnok være et godt tegn, en vil gjerne dele småstore opplevelser med noen. Og etter nok ei stund kan det dukke opp fadervårstrofer som "forlat oss vår skyld som vi og forlater våre skyldnere", men da tenker jeg fort tilbake til kroner og annet verdslig og kan komme til å tenke på STEINs bankforbindelse, Den norske bank hvori opptatt Postbanken. De kaller oss gjerne "Kjære kunde". Og det skjønner jeg godt, for de tok jammen NOK 75,- for å sette inn på konto det som var igjen etter at de hadde grafset til seg av de NOK 190 som sjekken lød på. (betaling for abonnement fra Anlægskolen på

ghw

ghw

